

Miło nam donieść, że Szkoła Podstawowa w Korfantowa nosi dumnie imię Wojska Polskiego już od 40 lat. Z tego powodu, decyzją rady pedagogicznej, rady rodziców i samorządu uczniowskiego, rok szkolny 2011/2012 został ogłoszony "Rokiem jubileuszu czterdziestolecia". Chciałoby się rzec, że "czterdzieści lat minęło jak jeden dzień...". Tak naprawdę jednak, wiele wydarzyło się w tym okresie. Postaramy się przypomnieć wszystkim te czasy oraz ludzi związanych z korfantowską szkołą. Na początek garść informacji z dziejów szkolnictwa na terenie miasta Korfantowa.

W 1564 roku do Korfantowa przybył protestancki kaznodzieja Georgius Fabricius. Stał on na czele gminy ewangelickiej przez 58 lat. W ciągu tego okresu stworzył system stypendialny dla młodzieży z Korfantowa, Prudnika i Niemodlina oraz szkołę i dom opiekuńczy. Jest to najstarsza informacja dotycząca dziejów szkolnictwa w „Spokojnym Zakątku”.

W 1629 roku kościół i szkołę przejęli katolicy. Nauczycielem został wówczas Christopher Meierrzirke. W zamian za pracę otrzymywał on mąkę, 6 worków jęczmienia i 2 worki owsa rocznie oraz trawę z trzech łąk. Nauczyciel dodatkowo zaopatrywał kościół w hostie oraz był

dzwonnikiem. Do jego obowiązków należało uderzanie w dzwon: jeden raz przy pogrzebie, trzy razy na „Ave” oraz jeden raz w przypadku najazdu Turków (za jedno uderzenie w dzwon otrzymywał 1 grosz z funduszy parafialnych oraz 1 grosz i 9 pfeniggów od właściciela ziemskiego). Następcą Meierrzirke był Georg Klimber, który nauczał 20 dzieci. Jako dzwonnikowi płacono mu 2 grosze od uderzenia.

22 marca 1675 roku w mieście wybuchł pożar, który strawił część zabudowań parafialnych, w tym szkołę. Wkrótce jednak, dzięki pomocy Wacława Henryka Nowaka (pana Friedlandu) szkołę odbudowano. W nowej formie budynek przetrwał do początków XIX wieku.

W 1825 roku z inicjatywy burmistrza Korfantowa Johanna Hildebrandta rozpoczęto budowę nowej, murowanej, siedmioklasowej szkoły. Koszt całkowity inwestycji wyniósł 2700 talarów. W międzyczasie (w 1762 roku) społeczność ewangelicka wybudowała własną placówkę, do której uczęszczały dzieci z: Rączki, Korfantowa, Ulianówki i Wielkich Łąk (w 1938 roku – 97 uczniów). O rosnącym prestiżu Korfantowa na niwie działalności oświatowej świadczy fakt, iż inspektorem szkolnym na powiaty: niemodliński i prudnicki w latach 1811-1818 był Johann Mross – proboszcz parafii rzymsko-katolickiej w Korfantowie.

Budynki szkolne wybudowane w XVIII i XIX wieku przetrwały do 1945 roku. Gdy na początku maja tego roku przedstawiciele administracyjnej grupy operacyjnej przybyli do Korfantowa okazało się, że szkoła wyznaniowa i zabudowania parafii protestanckiej ocalały. Jednak ze względu na zniszczenia nie zakwalifikowano do użytku budynku szkoły powszechnej, w której jedna ze ścian została uszkodzona pociskiem. Organizatorem polskiej szkoły w Korfantowie został Leon Lech. Pod jego kierownictwem 27 listopada 1945 roku rozpoczął się pierwszy powojenny rok szkolny, w którym naukę podjęło 143 uczniów (pod opieką 4 nauczycieli).

W 1947 roku oddano do użytku wyremontowany budynek przedwojennej szkoły. Kierownikiem placówki był wówczas Jan Adamik. Kolejne lata przyniosły zdecydowaną poprawę bazy materialnej: zakupiono meble, pomoce naukowe oraz skompletowano zasoby szkolnej biblioteki (w 2 p. lat 40. ok. 300 woluminów). W pracy z młodzieżą szczególnie wyróżniali się Zofia i Zygmunt Bidzińscy. Pan Zygmunt wkrótce objął stanowisko kierownika szkoły.

W miarę normalizacji sytuacji rosła liczba uczniów i nauczycieli. W 1955 roku w Korfantowie uczyło się 215 osób pod opieką 7 pedagogów. W 1961 roku, w związku z reorganizacją systemu oświatowego i utworzeniem ośmioklasowych szkół, wzrosła liczba uczniów uczęszczających do korfantowskiej placówki, osiągając pułap 364 osób. Mała liczba sal

lekcyjnych sprawiła, że nauka odbywała się na dwie zmiany. Zrodził się wówczas zamysł budowy nowego budynku szkolnego. Inwestycję rozpoczęto 17 października 1969 roku. W skład Społecznego Komitetu Budowy Szkoły weszli: Stanisław Strzelczyk (przewodniczący), Bronisław Szkolny, Dorota Polak, Kazimierz Białowąs, Stanisław Wadas, Piotr Stebelski, Kazimierz Chmurzewski, Tadeusz Marcjasz, Franciszek Smulski i Michał Jagielicz. Niecały rok później, 26 sierpnia 1970 roku, budowę zakończono. 1 września nastąpiło uroczyste otwarcie szkoły, a następnego dnia rozpoczęto pierwszy rok pracy w nowym obiekcie. Kierownikiem nowo wybudowanego obiektu został Bronisław Szkolny.

Od 1973 roku placówka w Korfantowie funkcjonowała jako szkoła gminna. Wpłynęła to na znaczny wzrost liczby uczącej się tu młodzieży (w 1984 roku – 578). W latach 70. i 80. XX wieku funkcję dyrektorów szkoły pełnili: Marian Święch, Halina Dembowska, Józef Sozański i Jan Szenderewicz. W 1995 roku społeczność szkolna obchodziła jubileusz 25-lecia funkcjonowania w nowej siedzibie. Był to powód do sporządzenia bilansu strat i zysków. Na inauguracji obchodów jubileuszu dyrektor szkoły Wiesław Król uznał minione lata za dobre, w których szkoła obroniła się przed bylejakością i rutyna. I jakby dla podkreślenia święta oddano do użytku nowy budynek szatni – pierwszą od ćwierćwiecza inwestycję.

W 1999 roku w ramach kolejnej reformy oświaty w Korfantowie utworzono gimnazjum, które dzieliło budynek z sześcioklasową „podstawówką”. Dyrektorem gimnazjum został Ireneusz Misztal (funkcję zastępcy dyrektora piastowała Danuta Korzeniowska), w szkole podstawowej „szefował” Wiesław Król (zastępcą dyrektora szkoły podstawowej była Teresa Kozubek). Trzy lata później (w 2002 roku) dokonano połączenia obydwu placówek w zespół szkół, którego dyrektorem został Wiesław Król, którego zastepcami zostali: Ireneusz Misztal i Małgorzata Sinicka.

W 2003 roku przystąpiono do największej w dziejach korfantowskiej placówki inwestycji - budowy hali sportowej, którą oddano do użytku 16 grudnia 2005 roku. Oprócz budynku, kompleks obejmował również tartanowe boisko do piłki siatkowej, bieżnię okólną oraz prostą. W sierpniu 2007 roku nowym dyrektorem Zespołu Szkół została Małgorzata Sinicka, jej zastępcami zaś: Joanna Fudali i Marek Misztal.

Kolejny rozdział w dziejach korfantowskiej podstawówki otworzył rok 2011. Wtedy to doszło do reorganizacji sieci szkół i wmiejsce dotychczasowego zespołu szkół powstał Zespół Szkolno-Przedszkolny, w skład którego weszło przedszkole oraz jubilatka - Szkoła Podstawowa im. Wojska Polskiego. Dyrektorem zespołu został Marek Misztal, zaś jego zastepczynią - Joanna Fudali. Grono pedagogiczne nowej placówki stanowią zaangażowani i profesjonalni nauczyciele oraz fachowa kadra obsługi.

W skład grona pedagogicznego weszli: Stefan Osiewacz, Grzegorz Żabiński, Agnieszka Andrejszyn, Wiesław Król
,
Piotr Krzywicki
,
Jolanta Flakowska
, M
aria Balik
,
Ewa Walczak
,
Jan Osiecki
,
Beata Swaciak-Sroka, Bożena Sosulska, Elżbieta Kubiak, Krystyna Krzywicka, Jadwiga Fudalej
,
Monika Ryś, Kamila Sołtys, Anna Szejdewik
,
Jolanta Paszkowska
,
Patrycja Magiera
,
Danuta Korzeniowska
,
Aleksandra Mirecka, Katarzyna Juruś
,
ks. Andrzej Przybyła, Angelika Żabińska, Violetta Piekarska, Iwona Filipek, Teresa Kowalska-Sarga, Irena Bentkowska, Anna Mariowska
i
Krystyna Kowalska
.

Na początku roku szkolnego 2011/2012 grupę pracowników obsługi techniczno-administracyjnej stanowili: Małgorzata Maćków, Anna Janowska, Bernardyna Duś, Stanisława Gudzikowska, Zofia Buchta, Marek Strombek, Halina Kozimor, Barbara Mrozińska, Alicja Wencel, Józefa Saciuk i Alicja Sosulska oraz okresowo: Barbara Kot, Lidia Maćków, Rudolf Buchta, a także stażystka Agnieszka Sosulska.